



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Déri Ferencz dr.
alpolgármester*

Forrás: *Tőzsdei Kurir*

Bp.

(Hely)

1918. IX. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

389.6

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Déri Ferencz dr. alpolgármester nyilatkozik a főváros pénzügyi helyzetéről, a százötven- milliós kölcsön felhasználásáról, a háborus kiadások állami megtérítéséről és a közlekedési adóról

Budapest székesfőváros a balkáni háboru és a világháboru közé eső időszakban a lehetőségekhez mérten meglehetősen rendbehozta háztartását. A deficit eltűnt és dacára annak, hogy takarékossgal a Bárczy-rezsimet egy pillanatra sem lehetett megvádolni, a pénzügyi bajok elmulóban voltak. Aztán jött a világháboru minden átkával és minden veszedelmével. A háboru mellé azonban a főváros másik katasztrófája volt a Tisza-kormány, amelynek elnöke, belügyminisztere és pénzügyminisztere minden kérést megtagadott, akár jogos, akár jogtalan volt az, mi helyt a fővárostól származott. A belegápolási díjak megállapításától az új adók behozataláig, a háboru szűke kiadások állami megtérítésétől a beruházó kölcsön megtérítéséig így volt ez minden kérdésben. Amikor a főváros már fűlig uszott a deficitben és amikor a kilábolásnak minden útját elzárta a kormány ridegsége, akkor jött előbb az Esterházy, majd utóbb a Wekerle-kormány, amelyek mindegyike sok mindent ígért és tényleg már sok mindent adott is. A főváros reményeit ezek a kormányintézkedések nem mindenben elégítették ki, de a városi háztartás rendbehozatala tekintetében mégis sokat

jelentettek. A legfontosabb kormányintézkedések azonban, amelyek a főváros pénzügyi bajainak szanálását hivatottak szolgálni, még hátra vannak. A Wekerle-kormány új adókat engedélyezett, de nem valamennyit, amit a főváros kért, beruházó kölcsönt engedélyezett de 300 millió helyett csak 150 milliót, a belegápolási díjakat a főváros kívánta mértékben állapította meg és az ápolási díjakra 80%-os előleget biztosított.

Mégis azt kell mondanunk, hogy a *krízis, a főváros pénzügyi krízise, most jutott el tetőpontjához. Most válik el, hogy a kormány nyújt-e olyan támasztékokat, amelyek a főváros pénzügyi politikáját kísérik a hinarból? Ez a kérdés két ponton kulminál. Az egyik a közlekedési adó fölemelésének engedélyezése, ami körülbelül harmincmillió év bevétel-többletet jelentene, a másik pedig a háborus természetű kiadásoknak az állam által való megtérítése. Ha ez a két tényező a főváros javára fog szolgálni, akkor el lehet mondani, hogy Budapest nagyobbára kimenekül a háborus bajokból.*

Erre a kritikus pontra jutva, felkerestük Déri Ferenc dr. alpolgármestert, akinek al-

polgármesteri csoportjába tartozik a pénzügyi ügyosztály és aki a pénzügyi bizottságnak az elnöke, s mint ilyen emlékezetesen jelentőség-teljes szavakat mondott első elnöklése alkalmával a főváros megváltozott pénzügyi politikájáról. Déri alpolgármester a következőkben volt szíves a Tőzsdei Kurir számára a szükséges felvilágosításokat megadni.

— Legendák terjedtek el arról — mondtuk — hogy a főváros legutóbb felvett százötvenmillió kölcsöne már teljesen elfogyott?

— A 150 millió kölcsönt beruházások eszközzésére vettük föl — mondta az alpolgármester — és az természetesen ezt a célt is fogja szolgálni. A beruházási program egy részét valósítottuk meg már akkor is, amikor ebből a pénzből a Magyar Általános Villamossági megváltási díját kifizettük és átmeneti felhasználástól eltekintve, az egész összeg a beruházások céljait fogja szolgálni. A deficitet semmi esetre sem fogjuk ebből a kölcsönpénzből fedezni. A fővárosnak négyszázmilliót meghaladó beruházási programja van, amelyből természetesen a szükségesség és célszerűség sorrendjében választjuk ki a megvalósítandókat. A törvényhatósági bizottság közgyűlésével megismertettük ezt a beruházó programot, annak fenntartásával azonban, hogy ez a program csak tájékoztató a szükségletekre nézve és a közgyűlés a megvalósítandó tervekre vonatkozólag *esetenként fog határozni.*

— Miből fogjuk fedezni — kérdeztük tovább — a főváros deficitjét?